

Kwa Imani, Yesu Alishinda

Yesu akalalia kwa sauti kuu, akasema, Ee Baba, mikononi mwako naiweka roho yangu—Luka 23:46.

Mwana wa Mungu asiye na mawaa alitundikwa msalabani, mwili wake ukiwa umepasukapasuka kwa kupigwa mijeledi; mikono ile ambayo mara kwa mara ilitumika katika kubariki, ikiwa imepigiliwa katika msalaba kwa misumari; na miguu iliyotembea bila kuchoka katika huduma ya upendo, ikiwa imegongomelewa mtini; ile midomo iliyotetemeka ilitoa kilio cha ole. Na yale yote aliyovumilia—matone ya damu yaliyotiririka kutoka katika kichwa Chake, mikono Yake; miguu Yake, maumivu ya uchungu yaliyotikisa mwili Wake, na uchungu usioelezeka uliujaza moyo Wake kwa sababu ya kufichika uso wa Baba Yake hubainisha kwa kila mwanadamu, yakitangaza kwamba ni kwa ajili yako Mwana wa Mungu alikubali kubeba mzigo huu wa hatia; kwa ajili yako aliangamiza mamlaka ya mauti; kwa ajili yako alifungua malango ya Paradiso. Yeye ambaye alituliza mawimbi makali na kutembea juu yake, aliyefanya pepo wachafu watetemeke, na magonjwa yakimbie mbio, aliyeafumbua macho ya vipofu, na kuwaita wafu toka kaburini najitoa Mwenyewe msalabani kuwa kafara, sababu ya upendo mwingi alio nao kwako. Yeye aliye Mbeba dhambi, alistahimili ghadhabu ya haki ya Mungu, na kwa ajili yako akafanyika kuwa dhambi.

Kwa ukimya mkuu watazamaji walitazama waone mwisho wa tukio hilo kuu. Jua liliangaza, ila msalaba bado ulifunikwa na giza. Makuhani na wakuu waliangalia kuelekea Yerusalemu, na giza hilo zito liliufunika mji na tambarare za Yudea. Jua la Haki, Nuru ya ulimwengu, Alikuwa anaondoa miale Yake ya nuru toka mji uliowahi kufadhiliwa wa Yerusalemu. Radi ya ghadhabu ya Mungu ilielekezwa dhidi ya mji huo uliohukumiwa.

Ghafla giza lilitoweka msalabani, na kwa sauti kama ya tarumbeta ambayo mwangwi wake ulisikika kutoka kwa asili, Yesu akapaza sauti, “Imekwisha.” “Ee Baba, mikononi mwako naiweka roho yangu.” Nuru ikauzingira msalaba, na uso wa Mwokozi ukang’aa kwa utukufu kama jua. Kisha akainamisha kichwa chake akakata roho.

Katikati ya giza hilo la kutisha, akiwa anaonekana kutengwa mbali na Mungu, Kristo alikuwa amemalizia uchafu wa mwisho kwenye kikombe cha adha za wanadamu. Katika saa hizo za kutisha alikuwa ametegemea ushuhuda wa kukubalika na Baba Yake uliokuwa umetolewa Kwake hapo awali. Akiwa anaifahamu tabia ya Baba Yake; Aliielewa haki Yake, rehema Yake, na upendo Wake mkuu. Kwa imani Alimtumaini Yeye ambaye ilikuwa daima furaha Yake kumtii. Na kadiri alivyojitoa kwa Mungu, ile hali ya kupoteza fadhila ya Baba yake ilitoweka. Kwa imani, Kristo alikuwa mshindi (**Tumaini la Vizazi Vyote, Seh. 2, uk. 369, 370**).